

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

An arrestatus præsta[n]do cautionem de iudicio sisti priuilegio fori
renunciasset videtur. Caput 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

fuisse anno 1371. refert Costalius ad d. l. si posteaquam. Probatur etiam hæc nostra decisio apertè in l. cum quædam puella. ff. de iurisd. om. iud. vbi dicitur quod licet puella, durante lite nubat, & sequatur domicilium & conditionem mariti, tamen hoc nõ subtrahit illam à iurisdictione Iudicis qui illud matrimoniũ præuenit, & coram quo illa nondum nupta litem contestata fuit; & quod priuilegium fori, post præuentionẽ accedens, nõ proficit præuento, vt iudicatis imperium declinet; Quod igitur dicitur exceptionẽ declinatoriam, quæ post litem contestatam superuenit, postea opponi posse, intelligo de ea exceptione, quæ verè quidem competebat ante litem contestatã reo, sed non sciuit illam sibi cõpetere, nisi post litem contestatam, veluti si ignorans tempore arresti facti, iã erat legatus factus, aut si ignorauit hoc priuilegiũ sibi & sui generis hominibus competere, quia ignorans non consentit, & iurisdicctio sine consensu, aut per errorẽ, non prorogatur, vt est elegãs textus in l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. De quo errore cum constat, facillè apparet, etiam secundæ limitationi Sofini non esse locum propter eãdem rationem.

An arrestatus præstando cautionem de iudicio sisti, priuilegio fori renunciasse videatur. Caput 15.

ARGUMENTA.

Cautio de iudicio sisti quomodo intelligatur. nu. 1.

M

Can-

De Iure Sistendi.

Cautio de iudicato soluendo, nō prorogat iurisdictio-
nem Iudicis. nu. 2.

Satisfans de parendo mādatis Iudicis, an renunciet
fori privilegio. nu. 3.

Qui petit sibi caueri de refundēdis expensis, aut sol-
uit sportulas, non videtur ob hoc in Iudicem con-
sentire. nu. 4.

DISPVTARI etiam posset, an schola-
ris vel alius quisquā per hoc privilegio
suo renunciasset, & forum Iudicis loci in quo
arrestatus est, approbasset aut prorogasse videa-
tur, quod cautionem praestat de iudicio sisti i-
bidem? Et paucis dicendum est, quod non, se-
cundum Barto. in l. si conuenerit. ff. de iurisd.
omn. iudi. quia ea cautio intelligitur, nisi Iu-
dex ex iusta causa recusetur. Nam & in authē.
offeratur. C. de litis contestata. post satisfactionē,
datur adhuc tempus ad deliberandum, an reus
Iudicem adhuc recusare velit; & ibi not. Zas.
nume. 2. quod non solum potest reus mutare
voluntatem, aut litem contestatam si promi-
sit iudicio stare, & si satisfecit de stando in li-
te, vsque ad finem, verum etiam si copiam li-
belli petiit, & genus actionis sibi exhiberi, qd
rationem habet; quia praestando cautionē istā
de iudicio sisti, intelligitur promisisse non so-
lum respectu principalis debiti petiti, sed etiā
respectu exceptionis declinatoriæ, postea per
eum proponendæ. Et idem est si caueat de iu-
dicato soluendo, secundum Bart. in l. vir bo-
nus. ff. iudic. solui. quia intelligitur, quod pro-
mittit soluere iudicatum, si inuentum fuit q,
exce-

exceptiones declinatoriæ, & aliæ per eū proponendæ inuentæ fuerunt, de iure nõ esse receptibiles, & non aliter. Et Bald. ad l. 2. C. de bon. auctor. iudi. poss. dicit, quod qui satisfat de parendo mandatis Iudicis, non renunciat 3
priuilegio fori, sed inest condicio, si de iure tenetur. Et ideo, inquit Felinus, in ca. inter monasterium. nu. 9. de sent. & re iudi. cum quidã rusticus subditus Capitanei Pisani, præstitisset satisfactionem, de parendo mandatis Iudicis, respondi, quod adhuc poterat allegare incompetentiã, quæ satisfecisset. Et confirmatur hoc per l. si quis libellos. C. de appel. vbi si quis libellos appellatorios inferat corã Iudice appellationis, & desistat antequam sit acceptũ iudicium, non cogitur perseuerare in lite. Sed aliud est, si omnino constaret de voluntate arrestati, quod veller approbare Iudicem loci arresti, & posset illum approbare; clericus enim non potest, c. si diligenti. de for. comp. Et quãuis Doc. distingūt in d. l. si cõuenerit, inter satisfactionem necessariam & voluntariam, vt ex illa non inducatur approbatio iudicij, ex ista verò sic, vt per Alex. latè in l. quidam consulebant. ff. de re iudic. Tamen longè satius & securius est, vt arrestatus præstando illam cautionem protestetur, quod non intendit consentire in Iudicem, nisi quatenus teneatur. Et prædictam resolutionem etiam tenet Anfrerius Decisio. Capell. Theolof. 180. incip. Item fuit quæsitum, si aliquis fuit conuentus. Vbi etiam addit, quod non videtur consentire in

De Iure Sistendi.

4 Iudicem, si petat sibi cauere de refundendis expensis, aut si sportulas soluat. Videmus enim has cautiones, ab initio preſtari apud Iudicem ab eo, qui ius reuocandi domum habet. l. 2. ff. de iudic. cap. fin. de for. compet. & D. Antho. ad cap. 1. de iudic. nec tollitur exceptio declinatoria per illum actum, quem pars facit ante litem contestatam, idem D. Anton. in d. ca. inter. Sed eam distinctionem puto hic non esse necessariam si non aperte constet, aut colligatur quod arrestatus voluit in Iudicem illius loci consentire; quia qui satisfat de iudicio sisti ibidem, licet ultro faciat, vt per eam satisfactionem ab arresto relaxari posset, tamen quodammodo necessitate coactus facit, quod aliter relaxari & domum ad suos redire non potest, & si aliter posset euadere, vtique non preſtaret eam cautionem, & sic est hic quaedam causatiua necessitas in eo, licet non coactiua, qd sufficit ne aliquo modo videatur per hac in Iudicem illum consensisse.

Quæ sint necessaria vt debitor vel quis alius arrestari possit. Cap. 16.

ARGUMENTA.

- Extraneus tantum, aut ciuis suspectus arrestari potest.* nu. 1.
Spectus debitor quando dicatur. nu. 2.
Arrestatio non fit, nisi creditore postulante. nu. 3.
An sit ante arrestationem, apud Iudicem facienda summaria aliqua probatio de debito. nu. 4.
Res aliena arrestari non potest. nu. 5.
Res